

Wedstrijdverslag KMD 35+1 – KMD 35+2 (uitslag: 5-0):

Vandaag moesten we uit, maar toch speelden we thuis, rara hoe kan dat. Inderdaad, dit is volgens mij in de historie van KMD nimmer vertoond: een echte KMD derby dus. Al weken gonsde het binnen de gewelven van het KMD-complex en werd er druk gespioneerd en diverse tactieken uitgedacht. Maar uiteindelijk moet het op het veld gebeuren. Al vanaf de 1^e minuut zette KMD 35+1 (hierna te noemen VE1) druk, wat na 5 minuten resulteerde in een houdbare bal richting onze goalgetter Tom. Deze verslikte zich echter, waardoor de bal zo via zijn vingertoppen in het doel belandde: 1-0. Wat later een scrimmage waarbij Haagsche Wimpie het schot van Thomas eerst nog kon blokkeren, maar in 2^e instantie kon deze vrij uithalen: 2-0. Het 3^e schot op doel was onhoudbaar, maar doordat Tom zich helemaal moest uitstrekken, speelde zijn oude schouderblessure weer op en moest hij de strijd helaas staken. Haagsche Wimpie pakte zijn verantwoordelijkheid en nam zijn plaats in. De onzen hadden zeker enkele kansen gehad, waaronder de punter van Hansie Hansie, die net naast ging. Verder stond VE1 gewoon goed en waren daar zelf ook een beetje verbaasd over. In de 2^e helft hadden wij meer grip op de wedstrijd, maar ging onze stand-in keeper niet geheel vrijuit toen hij de bal na een corner in eigen doel sloeg, al ging daar wel een duwtje van Ab Hamstring aan vooraf: 4-0. Ook bij de 5-0 vergeven wij het hem dat hij wat lengte te kort kwam, die overigens loepzuiver werd gelobd door uitblinkende Joost J. Want ga er maar eens aanstaan, wie had anders de ballen uit het net willen halen? Chapeau aan Wim, maar het kwam hem wel op de Betonnie te staan, die overigens na de wedstrijd op raadselachtige wijze van de aardbodem verdwenen leek te zijn. Wellicht weet Meester Rob hier meer van? Enige wapenfeit van de 2^e helft was de bal op de lat, geschoten door Pistolen Paultje, maar helaas stond zijn vizier net niet goed afgesteld. Als laatste wil ik nog Alex Robben noemen, die een uitstekende wedstrijd speelde, menig tegenstander dolde en het bos instuurde. Ga zo door. Na de 3^e helft begroeven beide opponenten de strijdbijl tijdens een Wokking Diner bij de plaatselijke Chinees en passeerden alle doelpunten nog eens de revue. Het was nog lang gezellig (Arnaud Tesla bedankt), ook nog even in Scrumpy, totdat we 2 minuten voor 12 weer huiswaarts togen.

